

NUORET OVAT FIKSUJA!

Nuorten mielipidettä kannattaa kysyä, koska he tuovat asioihin uuden näkökulman, josta aikuiset voivat oppia uutta. Kymenlaakson Perhehoitajat ry:n nuorten kokemus-asiantuntijoiden ryhmässä ovat mukana kaikki sijaisperheen nuoret.

Pimeänä lokakuun iltana meren rannalla sijaitsevaan Luovin leirikeskukseen pelmahtaa joukko iloisia nuoria. Alkamassa on Kymenlaakson Perhehoitajat ry:n nuorten kokemusasiantuntijoiden tapaaminen.

Kerran kuussa kokoontuvaan joukkoon kuuluu kymmenkunta nuorta. Alaikärajana on yläkoulun käyminen.

- Koska asioita pitää pystyä käsittelemään puhumalla, oli nuorten oma toive.

Ryhmää vetävä yhdistyksen puheenjohtaja **Minna Ahokas** pyytää nuoria tällä kertaa miettimään ryhmän toimintaan liittyviä asioita. Ahokas on menossa LAPE Kymenlaakson järjestämään Osallisuuden äärellä -työpajaan kertomaan ryhmästä, joten nuoret saavat auttaa.

- Ulkopuolisille ei kerrota, keitä kaikkia ryhmään kuuluu. Nuoret haluavat, että kukaan ei ryhmässä mukana olemisen takia leimaudu. Siksi minä vien viestiä eteenpäin.

Ensimmäisellä kokoontumiskerralla vuosi sitten nuoria piti vähän maanitella tulemaan. Sen jälkeen sana hyvästä porukasta on kiirinyt, ja nuoret tulevat tapaamisiin mielellään.

- Tämä on ainoa paikka, mihin hän lähtee mukaan, totea yhden nuoren sijaisäiti.

Yhdessä tekemistä

Ryhmä sai alkunsa Kymenlaakson LAPE-hankkeen perhehoidon kehittämistyöstä, jossa Ahokas oli mukana. Hän kiinnitti huomiota siihen, että nuoria kokemusasiantuntijoita ei ollut työskentelyssä mukana.

- Halusin tuoda työskentelyyn myös sijaisperheiden nuorten äänen. Siksi yhdistys päätti perustaa oman nuorten kokemusasiantuntijaryhmän. Nuoret olivat alkuun vähän ihmeissään, että kuunnellaanko meitä oikeasti.

Ahokas osallistui Pesäpuu ry:n Muutosvoimaa-koulutukseen, josta sai apua ryhmän toiminnan suunnitteluun.

- Olemme toiminnassamme sitoutuneet Pesäpuun kokemusasiantuntijatoiminnan eettisiin ohjeisiin.

LAPE-työskentelystä saatiin myös ryhmän ensimmäiset pohdittavat aiheet: turvallisuus, osallisuus ja jatkuvuus.

- Niiden lisäksi olemme ryhmässä käsitelleet nuorten oikeuksia, hyvää kohtaamista, tasa-arvoa perhehoidossa ja perheeseen liittyviä kysymyksiä. Teemme yhteistyötä Perhehoitoliiton Meidän sakkii -hankkeen kanssa. Meidän ryhmämme on siitä ainutlaatuinen, että mukana ovat sijaisperheiden kaikki nuoret – sekä sijoitetut että biologiset. Nuoret eivät tee eroa keskenään, mikä on kenenkin tausta – se ei ole pääasia, vaan yhdessä oleminen ja tekeminen, Ahokas kuvailee.

Ei liian vakavaa

Nuoret kokevat ryhmän tehtävän tärkeäksi.

- Siitä on jo ollut hyötyä ja olemme pystyneet vaikuttamaan asioihin. Ja onhan se kiva, että tulee kuulluksi. Sa-

moin työskentelyssä on tullut hyviä oivalluksia. Erityisesti osallisuus-aihe puhututti meitä, nuoret kertovat.

Nuorilta pitää kysyä, koska he ovat fiksuja.

- Nuorilla on asioihin uudenlainen näkökulma, josta aikuiset voivat oppia uutta, nuoret muistuttavat.

Ahokas kiittää nuoria siitä, että heiltä tulee aina uusia ideoita.

- Nuoret ajattelevat, että asioita voi muuttaa ja epäkoh-tia korjata. Aina löytyy uusia ratkaisuja.

Myös ryhmän hyvä yhteishenki saa kiitosta.

- Me ollaan ryhmäytytty niin hyvin, että jokainen uskal-taa tuoda ajatuksensa esille. Ryhmässä on rento meininki. On mukava päästä välillä tuulettumaan. Toiminnasta ei ole teh-ty liian vakavaa eivätkä asiat ole liian vaikeita, koska Minna osaa hyvin pohjustaa ne. Tänne on kiva tulla, nuoret kiittävät.

Kevään toiveissa ryhmällä on oma leiri.

- Kyllä me se jotenkin saadaan aikaan, lupaa Ahokas.

Äitiparkki kyytijoille

Kotkan kaupunki on antanut yhdistykselle Luovin tilat il-maiseksi käyttöön, koska kyseessä on nuorisolle suunnat-tu toiminta. Paikka on saanutkin nuorilta kiitosta rauhalli-suutensa takia. Sijaisäiti **Pirjo Venäläinen** huolehtii ryh-män tarjoiluista, joita kaikki kilvan kehuvat. Hyvä ruoka on nuorille tärkeä asia.

Tärkeitä mahdollistajia ovat myös ne sijaisäidit, jotka tuovat nuoret tapaamiseen. Heille onkin järjestetty tapaa-misen ajaksi oma äitiparkki.

- Tällainen ryhmä on nuorille tärkeä, koska he saavat silloin puhua asioista keskenään. Eivät he kaikista jutuis-ta meille kerro. Ja on hyvä, että nuoret tapaavat toisia si-jaisperheiden nuoria. He näkevät, että ei tämä sen kum-mempaa elämää ole, sijaisäidit pohtivat.

Sijaisäitien mielestä ryhmässä on hyvää myös se, että nuoret saavat olla mukana omana itsenään.

- Meidänkin nuoret ovat kuin yö ja päivä. Toinen on sa-navalmis ja toinen hiljainen – mutta hän haluaa silti olla mukana. Nuoret ovat toisiaan kohtaan ymmärtäväisiä, ja ryhmässä on turvallista olla – vaikka vain tarkkailijana.

Ryhmäläisillä on myös oma WhatsApp-ryhmä, jonka kautta viesti esimerkiksi tapaamisten ajankohdista kulkee.

Tärkeä keskusteluhetki

Sijaisäideille parituntinen tarjoaa mahdollisuuden rauhal-liseen keskusteluhetkeen ja omaan vertaistukeen.

- Meillä ei ole valmiiksi mietittyjä keskustelun aiheita, vaan katsomme, mihin se keskustelu sillä kertaa sii-tä lähtee.

Ahokas kannustaa perhehoitajien yhdistyksiä perusta-maan omia, säännöllisesti kokoontuvia nuorten vertais-tai kokemusasiantuntijaryhmiä.

- Nuorilta saa myös hyviä vinkkejä yhdistyksen järjes-tämään nuorten toimintaan. ■

TEKSTI JA KUVA KIRSI-MARJA NURMINEN